

Rari

44

Suloista ja Sumalista

Wirttä,

Ensimmäinen.

Toudu jo Laupias Jesu, 2c.

Weisatan kuin:

Hä däsän hundan HERRa, 2c.

Toinen.

Kuulkat Christit nyt sitä, 2c.

Joka on liban ja hengen riidasta.

Weisatan kuin:

Päälles minä HERRa uskallan 2c.

Turusa Prändätty Vuonna 1792.

* * *

Zoudu io Laupias Jesu! Zoudu io
auttamaan, Kaš suur' sydämen
suru, Zolla minä waiwatan,
Niin etten enä tiedä, Mitän eteen o-
tan, Waan Jesu tygös riennän Wis-
sist päälles luotan.

2. Ah! onnetoinda aika, D! aika kowa
pääll, Ett Duni on niin kaukan, Eik a-
puu tule tääll, Ziedän es kuiteng riennät
D! Jesu auttamaan, Eht aika pitkä lie-
ne; Perähäs odotan.

4. Hei! waikka wiel on raskas, Ristiä
kandaren, Läsnä on HERra tuskas Ri-
tošta andaren, Kuin Jesus lisä Usko,
Mutta alinomat, Koll Jesus muutta
tuskan, Zlohon ihanaan.

4. Ah! autuas on se sielu, Kuin kärsti
kowuden: walnis on Kunnian Krunu,
Koll Jesus anda sen, Kaikkämän mail-
man meno, Kaha rikkaus suur, Zlot ja
hetuman elot, Sen suhten turha on juur.

5. Niin kuin yr Laupias Isa, Synst la-
staus kuritta, Rakkauden kummingin lisää
Kost ihens palautta, Niin Jesus meille
tefe,

tekee, Koff ristii huojenda, Tögöns lähennää wetää, Tiell oikiell ojenda.

6. Siis ole sielun lewos, Mit olet suruinen? Sull on lohutus tiedos, JEsus se suloinen, Waick sielu, ruumis waipuis, JEsus on osanan; Waick taiwas ja maa taipuis, JEsus on omanan.

7. Ennen kuin nöyrytettti! Synnit mus wallain fait, Waan nyt on JEsus ehtin Lamnastans tahto fait, Pois wihamiehet julmat Hän tahto pakotta, Jotta minun pyysit surmat, Ja maan all wajotta.

8. Seisoit ehk olit walmit Minua kadot-taman. Häwettät te tyrannit, JEsus on auttajan, JEsus kuin filmän terää Warjele omians, Ei ole yhtän hätä JEsuren arvon kans.

9. Synnisiä olen syndyn, Syndiä tehnyt tääll, Suruttomuudes undun, Muutt luotan HERNAN pääll, Hän synnit andey anda, Ja sielun rawihee, Muull armonis lahjat kanda, ja autun tarihee.

10. Tästä nyt iloit mahdan, Ja olla riemuinen, Ett kuulin sanottawan: JEsus on armoinen, Köyhi syndiss kohtan, Joist olen waiwainen, Suon kyll en kiel-lä koskan, Waan armo rukoilan.

11. Istun, astun taick makan, Hiat-telen sen pääll, Ett woisin synniss laata,
Ja

Ja walmis olla täällä, Kosk' JESUS tah-
too tulla Lukuja laskeman, Ett' silloin
saisin kuulla: Käy iloon autuaan.

12. Kas näin mun rakas Sielun, Näin
wainas maretan, Täällä kärsit tiytän ki-
wun, Siellä iloit' krumatan, O; onnel-
lista päivä, O! kuinga iloista, Ett' iloon
saada käydä, Täällä surun laarosta.

13. HERRAN Zebaothin Kaswoin Kas-
woist' kahlemaan, Engesein kansa jou-
kon Uutt' Wirttä weisamaan: Pyhä on
Jsa Luoja! Pyhä mun JESUKEN! Pyhä
on Hengi Luoja! Niinoa plistyren.

14. Eija! kaikki Pyhät tänne Jhon kans
palaitkat, Ja äänelt' behällä JESUKELL
weisattat Riittost, kuin pirun käsit Meit
ulos autti wiet, Ja hänen woimans kuitist,
Saatti meit oikiall tiell.

15. Unhodet on kaikki suru, kuin kärsin
eläisän, Köyhyyt' ei kusan kulu, Täys
Wutius kadefän, Jkum on ilor kaattu,
Suun naurull täntetty, Sydämmen rie-
nnum wäättö, HERRALL pyhitetty.

16. Suur kiitos Laupias JESU! Hy-
win toimittamast, Ei enä mitän puutu,
Waan joutu tulemas, Sydämmen pe-
räs palaa, Waukuttan kuisän, Joutu jo
tällä haawall. Amen JESU! Amen.

Toinen.

Suuskat Christityt nyt sitä, Kain Sie-
lu ja Ruumis riita pitää, Min' min-
kauwan kuin he yhdes owat, Ei tai-
da keskenäns sopia, Waan aina pyytä-
wät sotia.

2. Sielu puhu ruumill' ensist täällä Luo-
tat paljon mailman päällä: Pida usko lu-
ja, pelkä Jumalat, Sill' piru meit tah-
too omista, Sielun ja ruumin kyll' kowista.

3. Ruumis wastaa: minä nuori, jalo,
Suon Meitä, Wainaa, jota janoon, Min
kauwan kuin nuori jalo olen, Hyppän, tan-
kan, ilos weikun, Ja iloisesti itseni kantan.

4. Sielu sanoo: newdon sinua täällä, Meni-
sta Herran Duomio ja Sielus päällä Kas'
ettes tukis pirun haldunn, Kastehes olet sä
luwanut, Jumalan ala ites wannonut.

5. Ruumis wastaa: minä nuori wielä;
Mä mua heikunast tiellä, Joka päiwä mä
ikoit tahdon, Hyppän, weikun harppan
kanka, Engä pelkää surun ansaa:

6. Sielu sanoo sinä mulda, tubka, Min
elät synnis, jost Herra ukka: Seisoit kul-
lan, hopian, rahan perän, Synnis, pahu-
des elät täällä, huomen taidat olla paa-
rein päällä.

7. Ruumis wastaa: minä wäkevä, nuori,
Ei tauti minua huomen suori, Wanhoill' ja
sai

sairaill on hänell walda, Ilur mun ain iloit
fitt sua kiitan, Mä armaitse murta itän.

8. Sielu sanoo; sinä mulda ja mäa, Joka
ylönkahot HErran Sanaa Koskah sinnas
tahdot kääändä, Oh! jo tule, palaa ja kuu-
le HErran sinun Jumalag äändä.

9. Ruumis wastaa: minä tiedän hywin,
Ett Jumalan Sana on kaikkein pyhin, En
sen wuor mailman iloo hyljä, Jumal kyll
Hänen Armons anda Taitwabast niin
maan pääll kanda.

10. Sielu sano: O! sä köyhä mies, Kuin
hekumas elät joka ties, Jumalan armon
perät poishyljät, Ruumistas ylönpahou
juotat, Minun kansas helwerttiin tuotat.

11. Ruumis wastaa: minä hullu, Ettäs
hullust puhu, kuin kuulu, Ei mailman
ilo mull aina ole, Pidä suuskiini, ole
wai; Elämän minä parat saan ain.

12. Sielu sanoo sinä rakas mies, Elät
hekumas joka ties, Minun ja ises sä ka-
dotat; tulda ja tulikiwe ilman määrät,
saat helwettisä ain täärät.

13. Ruumis wastaa: en pidä lukun, En
ole mä rickan Niehen sukun; Kyll aikaa
on wiel' katua Synnistä poses laata,
Kosk kuolema tule ja ajaa takaa.

14. Sielu sano: sinä ruumis hullu, Jo-
ka mailmaan olet tullu, Ja katumuren
kans-

kansa wiiwyttelet, Minä yhärrän ajan
tulewan Ja kuoleman juur läsnä olewan.

15. Ruumis wastaa: minä teen aina niin
Kuin mailman tapa on, josa ripun kiin
Loiwon ett wuoden wiel elän, Sitt ka-
dun teen katumuren, Wiikko-lugun pe-
räst pärannuren.

16. Ei katumus ole sin wallasas, Eikä
parannus woimasas, Waan Jumalan
Hengi waikutta, Saanets elää huomiseen
ast, Sill kuolema riendä juur nopiast.

17. Woi! woi minna sielu parka, Mi-
nä wapisen, puheisa olen arka: Ettäs hyl-
jät minun neuwon; Ett tahdo jä autuar
tulla, Waan helwetin piinas ain olla.

18. Ruumis wastaa: Woi! kuings mua
waiwat, mä tahdo elää ilman waiwat.
Sill katumus on luondo wastan. Tää-
rän jalost, ilos tankan, Muitten mun
weljemi kansa.

19. Sielu sanoo, sinä mies parka, Kuins
olet surutoin et arka, Kiukuinen kuin sust
laminasta, Ehit tämän mailman kuunia-
ta; Etts Jumalan Armoa saa nautita.

20. Ruumis wastaa: niin pitä oleman,
Mailman ilo ain tuleman, Engöst mä
muutoin tule häwäistyr? Jos walit' on
muutoin kuin syyn pääll, Kaitte irwitte-
lewät sitä tääll.

21. Ste-

21. Sielu sanoo: Koht' aika tulee, 'Kuin
me eroitetan, sinä kuolet; Mitä siis rik-
kaus autta: Sinä olet tuhka ja mulla,
Ei auta siis raha eli tulda

22. Runnis wastaa: Sa mua waiwaat,
Ja reuäiset tundoni haawat, Sill tehdyt
syyt jo kauhista D! Jesu armahd' minun
päässeen, Sun tatteran Pimas tähden.

23. Sielu sanoo: Se on neuwo paras,
Pohä Hengi ydänd walais, Ja läheta
armos tänn alas, Että hän syynt pois-
pallais latumureen, Taiwast halais.

24. Runnis sanoo: Minu HERRan Ju-
malan, Ann syndin' andex etees kumarran,
Tunnustan ihen syndiseri, Bibeliäises
waiwaiserii! Tee surullinen ydän iloiseri.

25. Sielu sanoo: Nyt on hywin kaikki,
Saan runnin kans' iloit rakkii, Taiwan
ilos, riemus rauhas. Runnis lepää tuo-
nen kaukas, Duomio. Päiwän nostetaan
haudast.

26. Kiitos Jumalass' loppumat, Pojall
Runnia suuri lakkamat, Pohäll' Hengell'
jankaiikkisest, Allust loppuun alinomaisest,
Rakitti Christityt weisattam, Amen.

